

- הדיילי טלגרף מטלגרף מפריס שהממשלה הצרפתית
החליטה לבטל את המנדט הסורי, ולהכיר בשתי מדינות עצמאיות:
סוריה ולבנון. הצרפתים ישאירו לעצמם הזכות להשאיר צבא
בסוריה ולבנון. שתי המדינות יתקבלו כחברים בחבר הלאומים.
ידאגו לשמירת זכויות המיעוטים בשתי הארצות. -

- אם ידיעה זו נכונה - ואין כל אפשרות בעמדה זו מצד
הממשלה הצרפתית - הרי יוקם גורם מגרה נוסף. מאידך גיסא -
אין אנו מעוניינים שיהיו מהומות בסוריה. וכך אנו נמצאים
גם בנידון זה - כמו כמעט בכל עניינינו הפוליטיים - בין הפטיש
והסדן.

18.6.36

הבוקר הופיע מאמר גדול - גם בכמות וגם באיכות -
ב"טיימס" על המצב בארץ. הכנה יותר טובה לוויכוח של מחר
אי אפשר כמעט לתאר. אין זה כמובן מאמר של עתון ציוני. "העולם"
היה כותב אחרת - ובמסקניות ציונית יותר נאמנה - אולם למאמר
הטוב בעתון ציוני אין ערך פוליטי. הסירור הערבי מקבל את
ציונו הנכון: גם החלק המכוון נגד היהודים וגם שני החלקים
המכוונים נגד הערבים שאינם רוצים לשבות ונגד הממשלה. ראשית
הפרעות הן ב 19-20 אפריל, ולא כנוסח הול=טומס. ציון גורמי
המהומות הוא בכללו נכון: אחד מרוב יהודי - וגורמי לווי
(בתוכם גם כסף איטלקי).

הברכה הכלכלית של העליה היהודית מקובלת כדבר ידוע.

לא נשכחו עלית החורנים ועבר ירדנים. יש רמז קל שאולי הגדישו
המנהיגים היהודים את תביעותיהם לעליה גדולה – אבל אין הפעם
שום שאין לחת ליהודים להיות רוב, כמו שהיה במאמרו
הראשון של גרייבס (כי ברור שגרייבס כתב גם מאמר זה).

אין התיאשות מאפשרות קואופרציה יהודית ערבית,
וההסתדרויות המקצועיות המעורבות לא הוסחה מדעת הכותב (כמה עמוק
ההבדל בין גוי נבון ושקט=עצבים ובין יהודי מבוהל, עצבני
ומבולבל כפ.ר.) – המועצה המחקרת נידונה שוב לכליה, רעיון
הקנטוניזציה נדחה, ובמקום הצעת הנציב על יחידת מחיה מוצע רעיון
הרבה יותר נוח בשבילנו – להפריש את מחוזות חברון ושכם לערבים.
הסיום הולם את כיוונו של המאמר: אין להניח שום אשליה
למנהיגים הערבים ואנשי התעמולה ששלחו לאנגליה ע"ד תוצאות
נסיון לאלץ מדינה זו ע"י אלמות ואיומים להתכחש להבטחותיה.
זוהי קבלת פנים לא רעה בשביל ג'מאל.

נראה שמאמר זה נכתב לאחר שיחת גרייבס עם א.ג.

חיים אמר לי: הבוקר אורו עיני. עוד לפנינו הפנחן
הקשה של הוויכוח אולם נכון הדבר שאחרי מאמר זה סרה חשרת
העבים – אם כי השמים עוד לא התבהרו לגמרי. "התנהגותנו"
במאורעות עמדה לנו – אם כי הקרלבים "מתביישים".

– הכינותי נאום להרברט מוריסון: השביתה, לא
כלכלית, לא הוכרזה ע"י אגוד מקצועי אלא גזעית, הכרזה מלחמה

על עם שני, על החוק היטורי של הארץ - איך סבלה אותה הממשלה?
ההיחה סובלת שביתת פועלים כללית למגר את השלטון ולהקים משטר
סוציאלי? אותו ועד השביתה הכריז מרי אזרחי - הממשלה עמדה
בקשרים ועומדת עד היום הזה. האם לא ידעה למה זה יביא?
הפלח הערבי לא שבת, אבל כשהוא מביא תוצרתו העירה הוא
ע"י סירוריסטים. סבילת השביתה הביא לידי סירור - ומשקי
העובדים נהרסים - המשקים שהוא ראה בבקורו בארץ. אומרים
שחוסר קרקע גרם למהומות. מדוע לא ניצלו הערבים את הקונצסיה
של החולה - ומהי הברכה גם ליהודים וגם לערבים של העברת
הקונצסיה ליהודים. מה עשו בכלל המנהיגים האלה בשביל
ההמונים הערבים - הפלחים והפועלים? ומה עשתה "ההסתדרות" -
הארגון ברכבת, דואר וטלגרף, בנמל - ולבסוף חביעה להקמת
נמל בח"א.

הערב יראה ויצמן את אמרי ואינסקופ. וינסטון אמר
להנרי שאולי ישחתך בוויכוח. בכל אופן אחרי מאמר הטיימס פחתו
חששותי לוויכוח.

- טלגרמה מקרפ - כמובן בענייני יסא. וזו הלשון:

Backer preparing lay case against Executive before
members agency council. Fear such action would
seriously aggravate situation and cause undesirable
publicity. Believe could persuade him come London

discuss matter with you and others. Willing accept

additional Zionist on Ita board unwilling give

organizational control to ZO or other organisations.

Cable whether should urge him make trip under these

circumstances. Karpf (N.Y. 18.6.36)